

FATALS CONSEQUÈNCIES de la irrelligió

Un crit de protesta esclata aquests dies de tots els pits honorats; Catalunya ha sigut teatre d'una tragedia deshonrosa y criminal; un poble sens fe, estrany als sentiments y aspiracions de Catalunya, una multitut inculta y descristianisada, ha produhit en nostra societat una de aquestes convulsions fatídiques qu'acusen una decadencia propera y terrible.

La propaganda impía y sectaria va produhint llurs fruits; fa molt temps que s' ha volgut arrencar el Cristianisme de la societat, y aquesta, sens el fo-

nament que l' aguantava, se sent trontollar.

«El Cristianisme, diu Jouffroy, havia dipositat en la societat un ordre moral, es a dir, un conjunt de veritats pera resoldre tots els problemes que més interessan al home; y la

societat vivia d'aquestes veritats y's trobava organitzada segons elles.

»Pero han passat tres segles sobre aquest ordre cristià, y aquets tres segles, l'han minat, profundament minat; l'han anat allunyant de les ànimes, de les consciències y de la societat tota». Y aquesta societat, s'ha trovat buida, s'ha trovat desorientada, s'ha trovat corrompuda.

El poble avans sofría, pero sofría resignat: tenia fe y esperava, sabia que llur misèria sería curta y el goig duraria eternament, sabia que Deu comptava les seves llàgrimes y aixugava les gotes de llur suor, y llur treball era alegre y llur vida tranquila. Pero ara, sens fe y sens amor: sofreix y sofreix enverinantse. Els explotadors de llur ignorancia, els enemics de l'Església, li han robat la tranquil·litat; ja no espera en la Justícia eterna, ja no creu en la vida futura, ja escarneix a Deu y aborreix furiosament a n'aquesta Església santa que's creu que l'enganyava.

Corrompudes per uns, insultades y escandalitzades per altres, les pobres moltituds miserioses, fermentan en el seu correncors eterns y aixecan la sagnosa bandera de la Revolució, creient que destruint tot l'ordre social existent, trovarán llur salvació. Pero, «com que no's pot atacar a la societat, ni sisquera a una classe social, escriu Mons. Bougaud, sens trovarse ab la Relligió, veus aquí perque a tots aquets excessos s'ha juntat sempre un odi implacable a la mateixa. Llur primer acte, ha consistit sempre en proclamar l'ensenyansa atea, profanar, saquejar y cremar les iglésies, perseguir als sacerdots y religiosos y entregarse finalment a totes les barbaritats del ateisme y de la impietat». Qu'es cabalment lo que ha passat en aquets tristíssims dies.

Aquelles moltituds inconscients, ubriagades, cegues, han cremat y saquejat els tabernacles del Senyor, han destruït escoles y assils ahont s'educaven y alimentaven els fills del pobre, han dispersat a les esposes de Jesucrist y han arrancat de llurs convents als religiosos que no desitjaven ni feyan altre cosa que treballar y sacrificar-se pel benestar y salvació del próxim. Pot ser algún dia els seus fills els hi tirarán en cara l'haverlos ensenyat els camins de perdició y ha-

verlos allunyat de lo únich que podia felshi ditxos, la vida; á les hores cercarán les cases derruïdes, y no les trovarán; cercarán els Sagraris ahont Jesucrist reposa y 'ls veurán destrossats y buits, y sentint el pes del seu crim, tindrán que plorar llágrimes amarguíssimes de desesperació.

Devant d'aquets espectacles tristíssims, la nostra missió, estimats terciaris, ens demana el treball, el treball inténs, continuat, constant. Oblidém devant de Deu els fets passats, perque aquestes moltituts, més ignorants que culpables y més enganyades que perverses, necessitan de nosaltres, de nostres oracions, de nostre treball, de nostre amor. ¡Qué hi fa que paguin d'aquest modo els nostres cuidados!, continuém estimantlos y si pot ser, més encara. Retorném a n'el poble l'esperit de Jesucrist que li han robat y femho prompte, prompte, perque 'l mal es greu y adelanta de dia en dia. Es necessari que tots ajudém en la mida de nostres forces a les institucions socials católiques que tenen per objecte el millorament de la classe obrera; es necessari que contribuím a la creació y manteniment d'associacions católiques, mutualitats, caixes d'estalvis, escoles, círcols d'estudis, etc., pera poguer infiltrar intensament per tot, l'esperit de Jesús y la Esglesia santa y fer obra de renovació, de caritat verament francescana. Que les Ordres Terceres tinguin el lloch que 'ls hi correspón en el grandiós moviment social católich, que la seva acció sigui feconda y sobre tot, qu'estigui sempre vivificada per l'oració fervorosa y confiada que dona vida y escalf y sava divina a les obres humanes.

FR. J. D'ALVERNA.

Voldria que 'ls terciaris fossen a milions, o mellor, que tots els fidels ne fossen.—(*Lleó XIII*).

El renaixement de l' Ideal francescá

(*Continuació*)

Cada vegada qu'un hom parla de l' Ordre Tercera, se veu temptat a dir: lo que es, com ha sigut fundada, quin fi persegueix y quins son els beneficis que d'ella 's poden y deuen es-

perar; tot lo qual es o poch conegut o mal conegut, perque s'ignora la forsa latent qu'enclou y que no s'ha sapigut utilitzar. El Pare St. Francesch no va fundar l'Ordre Tercera perque en ella hi entressin tant sols alguns privilegiats, sino al contrari, ho feu perque ses portes s'obrissin a gran nombre de cristians. ¿Quina intenció tingué al instituhirla? La de fer assequible a tothom la práctica perfecta de les virtuts evangéliques.

Ja hem vist que llur predicació atreya tan intensament a llurs auditoris, que molts impulsats per un generós desitj d'imitarlo, volien fugir del mon, causa de sa perdició, y oblidarlo en el silenci de la solitud. Pero no podia pas tothom suspendrer el curs de llur vida social y renunciar al mon, encare qu'abominessin ses plahers, ses máximes y ses falses alegries. Y ab aquets homes de bona voluntat es ab qui somniava el Pare Sant Francesch, ja que no podian anar envers éll, éll eixí a aixecarlos y en mitj del mon els feu relligiosos imposantlos una regla, un hábit, un noviciat y una professió, com als seus frares que en comunitat vivian.

Y ¿qué prescriu aquesta Regla?—Tant sols seguir les ensenyances del Evangeli. Heus aquí, donchs, l'Evangeli, linfa vivificant y goridora inoculat a la societat moribonda. D'aquest cos ja descompost, comensa a esclatar, al impuls d'aquest esperit novell, una florida maravellosa: al cap de poch temps, en la major part de les nacions d'Europa, en cada ciutat, en cada poble, en cada familia, prega y expía un terciari que abrasant ab generositat llur vida d'abnegació y penitencia, uneix al perfum de llurs exemples l'eficás influencia de llurs concells. A llur acció, la llar se purifica, les divisions s'esvaheixen, la caritat obre ses ales, el pobre s'habitúa de nou a somriurer y el dolent comensa a esperar. Per sos vestits decents y modestos, el terciari es als ulls dels poderosos, una reprimenda perpetua y viventa de son luxu desenfrenat: els ensenya a ser generosos oferínlosli l'espectacle sublim de sa simplicitat y desprendiment. Si es sirvent, procura soportar sens cap murmuri la duresa de llur condició; si es afavorit de la fortuna, els desheretats no trukan a sa porta sens sortirne consolats, es dols ab els violents, reservat ab els mesquins. Ja may usa de la forsa sino es per defensar les causes justes y santes y si s'abusa de llur feblesa, se recorda que son benaventurats els que sofreixen y ploren. De llur persona se difundeix una tal bondat y una distinció tan essencialment cristiana de benevolensa que 's dona y de discreció que 's reserva, es a dir, está tan impregnat de la divina educació

del Evangeli, qu'ha fet dir a Lleó XIII en sa Encíclica *Susplicato*, consagrada a llohar els beneficis de les institucions francescane: «qu'ha sigut la més ferma columna de la civilització cristiana en Europa».

Mes, no s'acaba pas aquí la santa influència de l'Ordre Tercera, va encara més enllà. Ella ha fet del terciari un creyent dócil a les ensenyances de l'Església, animat d'una fe viva que constituïeix sa glòria: conseqüències ben naturals d'un coneixement més perfect de l'Evangeli, a través del qual descobreix a Jesucrist y aprèn a estimarlo apassionadament.

No voldríem pas en cap manera, al defensar una causa que ens es tant volguda, atribuir a l'Ordre Tercera més de lo que li es degut: no obstant, sígans permés dir que l'Ordre Tercera explica palesament la mentalitat de St. Lluís de Fransa, de Santa Isabel, de la Bta. Joana d'Arch y de Colón. Trovém als terciaris al voltant de l'Església pera defensar-la totes les vegades que llurs contraris s'aixecan contra d'Ella: ells han sigut els enemics més terribles del jansenisme y la Reforma.

Un gran llibre se podria escriure sobre l'influència de l'Ordre Tercera en l'Historia. Creyém fermament qu'una pluma més autorizada que la nostra temptará algún jorn aquesta empresa per edificar un monument digne dels beneficis que l'Ordre Tercera ha reportat al mon en el passat. Pero, ¿ha caducat ja llur paper en la societat? ¿aquest monument no serà més que un mausoleo commemorant son recort? Nó, aquest no es pas el nostre pensament. L'exemple encara rescent d'un García Moreno serviria pera desmentirlo. Tothom coneix la prodigiosa odyssea d'aquest home d'Estat dos vegades perfect cristià. No creyém pas exagerar si afirmém que llur regla de terciari, observada no solsament en la lletra sino y sobre tot en l'esperit, ha contribuït en gran manera a enlairar aquest fill il·lustre de St. Francesch a un lloch tan eminent entre les grans figures del catolicisme.

JORDI FABRE.

(Seguirá).

Encara que Francesch no hagués fet res més per la Iglesia que establir la Ordre Tercera, n'hi hauria hagut prou pera contar-lo entre 'ls homes més il·lustres de la Iglesia.

Pius X 25 d' Abril 1909.

Assambleia francescana

que's farà (N. D.) en el Santuari dels Angels lo dia 26 de Septembre del present any ab motiu de commemorar lo seté centenari de la fundació de la Primera Ordre francescana.

MOTIU DE L' ASSAMBLEIA

Impreses y vives resten encara en nostres cors les divines alegries que en el Santuari dels Angels reberem en la gloriosa jornada del 13 de Septembre del any passat. Allí, com tots recordéu, ens hi aplegarem prop de set mil católichs d'eixos entorns ab l'ideya santa de celebrar el 50.^é aniversari de l'aparició de Ntra. Sra. de Lourdes a la Bernadeta, al ensemps que les Bodes d'or de nostre Sm. Pare Pius X.

Donchs, bè; novament ens crida a son palau aquella bondadosa Senyora, y 'ns aguarda asseguda al bell cim d'aquella gegantina montanya, que sigles ha li serveix de trono; allí 'ns espera, com Mare la més carinyosa, pera sadollar de nou els nostres esperits d'aquells goigs puríssims que sols assaboreixen sos fidels devots. Empero aquest any la crida no es general; sino que la fa nostra Regina particularment pels Terciaris francescans, a fi de que cooperin a la entussiasta y filial manifestació que li fa tota la Familia Seráfica al commemorar el seté centenari de la Primera Ordre que 'l Seráfich Pare St. Francesch fundá el dia 16 de Abril de 1209.

Aqueix es, donchs, el motiu que el dia 26 de Septembre ens ha d'acoblar a tots els Terciaris del contorn en l'esmentat Santuari dels Angels.

OBJECTE DE L' ASSAMBLEIA.

Interessant es la rahó, com se veu, que motiva l' Assambleia francescana; empero no ho es menys l' objecte o fi que per éll se desitja assolir.

Nombrosos son, sens cap mena de dubte, els Terciaris que duhen el cordó y l'escapulari, perque tal o qual amich els feu entrar en la Tercera Ordre; mes ignoren per complert l'origen, la naturalesa, l'excel·lencia y finalitat de la meteixa T. O., com tampoch saben els fruits que per tot arréu y en tot temps ha produhit tant en l'ordre moral com en el social.

Heus aquí, donchs, el veritable fi del Aplech francescà: Esbrinar cuidadosament totes eixes coses, esplicarles ab senzillesa y claretat, fer conèixer als Terciaris la nissaga d' héroes de qui descendim, els sants que han eixit de nostra casa, fer conèixer, en una paraula, lo que val y significa portar el cordó y l'escapulari de St. Francesch.

Ja ho teniu entés, germans Terciaris; ja sabéu el motiu y objecte del Aplech al mentat Santuari; are cal que 'ns entussias-mém y que ningú hi manqui el dia 26 de Septembre, puig ens hi aguarda la Reyna dels Angels, baix quina protecció St. Francesch fundá, fa set centuries, la seva Primera Ordre.

Proposicions que's desenrotllarán en l' Assambleia

1.ª Naturalesa de la V. O. T. de Penitencia: caràcters que la distingeixen de les demés associacions piadoses de qualsevol mena que sien: pel M.ltre. Sr. Dr. D. Jaume Cararach, Degà de la Catedral de Girona.

2.ª La T. O. ¿deu circumscriure la seva acció dintre de la Esglesia, o serà mellor que la allargui fins a les obres de caràcter catòlich-social?: per D. Jaume Rosich, advocat de La Bisbal.

3.ª Origen de la V. O. T. de St. Francesch y finalitat de la meteixa: per D. Francesch Gay de la V. O. T. de Calella.

4.ª Fruits, fins avuy oðtinguts, per la V. O. T. de Penitencia: pel Rvnt. D. Joseph Riera, Director dels Terciaris de Girona.

5.ª La V. O. T. institució la més popular y la més profitosa pera la santificació de les ànimes y reforma de la moderna societat: pel Rvnt. Dr. Joseph Pou, de Girona.

6.ª ¿Quins determinis deu pendrer la T. O. en les actuals circumstancies pera oposarse a la corrent de les modernes llivertats?: per en Joaquim Font y Fargas, de Girona.

Horari pel dia 26 de Septembre de 1909

MATÍ:

A les 9, arribada dels Terciaris al Santuari dels Angels.

A dos quarts de deu, Missa resada, durant la qual se cantaràn escullides lletres.

A un quart de onze, cant del Himne *Veni Creator Spiritus*, y apertura del Aplech.

A les 12, dinar y esbarjo.

TARDE:

A un quart de tres, reso del Sant Rosari y segon acte del Aplech.

A les 4, cant de la *Salve* a la Verge y retorn dels Terciaris a llurs pobles.

NOTES:

- 1.ª—Els terciaris de la banda de Girona sortiran de la ciutat a dos quarts de sis del matí.
- 2.ª—A les 6, se dirà una Missa resada y 's distribuirà la sagrada Comunió en Madremanya.
- 3.ª—L' Ilm. Sr. Bisbe ha concedit 50 dies d' indulgencia a tots els qui assisteixin al Aplech francescà.

A. M. D. G.

CRÒNICA

L' Ordre Francescana en l'última revolució.—A la conciencia de tothom están els horribles estragos y barbres sacrilegis comesos a últims de Juliol a Barcelona y altres importants ciutats de Catalunya. No hi ha persona honrada, siguin les que 's vulguin les seves creencies, que no hagi protestat indignada de que en plena civilització europea s'gan possibles uns fets que avergonyirien als ferotjes seguidors de Atila. Unim, donchs, la nostra protesta a la de tota la gent de be y supliquém ab esperit seràfich y cristià per els ilusos y miserables causants y executors de tanta desgracia, pera que 'ls retorni Deu aquells sentiments de dignitat y humanitat que l'ignorancia y la malicia han arribat a esborrar de son cor rebaixantlos sota 'l nivell de les feres *quibus non est intellectus*.

Y mentres preguém per élls, es molt natural que desitjém sapiguer si entre nostres germans de familia francescana se compten algunes víctimes dels seus estragos.

Per desgracia l' Ordre Francescana, per lo mateix que es tant numerosa y tant coneguda a tot arreu, ha sigut de les més flagellades. Comensant per la primera Ordre, que en les tres rames de Conventuals. Menors y Caputxins tan estesa está per Catalunya, ha vist desapareixer el convent que 'ls primers tenian a Granollers (era l'únich que tenian a Espanya), la residencia que 'ls segons poch temps ha possehian al carrer de Santaló de Sant Gervasi, y els tercers l'antiga residencia y venerada capella de Ntra. Sra. de l' Ajuda. Els Menors han hagut de passar per la tremenda e irreparable desgracia de perdre, vilment assassinat, al inolvidable ex-provincial y actual superior de la Residencia, Rvnt. P. Usó. (A. C. S.).

A proporció, y descomptant les desgracies personals, encara han sigut molt més terribles els efectes de la revolució pera nostres germanes de la segona Ordre; puig les Francescanes han vist incendiats el convent de Jerusalém, y 'l convent-colegi del *Surtidó*; y per part de les Caputxines, a Barcelona han vist desapareixer el magnífich convent del Camp Galvany, desenterrar els cadavers de religioses de ses sepultures

y lo que es més sensible, profanar y destruhir els venerables restos de la Fundadora Vble. M. Serafina. A Manresa també ha desaparegut el convent de caputxines que constituïa per los mateixes una verdadera reliquia, puig havia sigut antigament l' humil casa en que vingué al mon la Fundadora, Vble. M. Serafina. ¡Deu s' apiadi dels causants de tanta desgracia!

La V. O. T. de l' Ajuda, tan antiga y tan ben organizada, ara que estava donant tan belles mostres de vitalitat, en un moment s' ha vist sense local, cremat el seu arxiu, desapareguts els seus llibres, saquejats casi per complert els seus interessos y existencies. Pero passat l' aplanament de la primera impresió ha vingut la reacció y ab ella el treball pera tornar novament a les antigues posicions.

A continuació publicuem el comunicat que acabém de rebre del P. Director y Discretoris d' aquella Congregació:

«V. O. T. Capuchina de Ntra. Sra. de la Ayuda.—Barcelona.
Carisimo hermano en N. P. S. Francisco.

El local social de la V. O. T. domiciliado en la Residencia que los RR. PP. Capuchinos tenian en esta Ciudad, ha quedado trasladado, á consecuencia del incendio y saqueo de la misma verificado el 27 del pasado Julio, en la calle del Pont de la Parra, núm. 4, p.º 1.º, p.ª 1.ª á donde deben dirigirse todas las comunicaciones.

En virtud de acuerdo de los Discretorios, esta V. O. T. continuará usando en sus sellos y como subtítulo el de *Ntra. Sra. de la Ayuda*, para honrar y desagraviar á la Sma. Virgen tan vilmente profanada.

Al rogarle tome buena nota de ambas manifestaciones, quedamos á sus órdenes y nos ofrecemos de V. affmos. s. s. q. b. s. m.

Fr. Jacinto de Barcelona, *Director*.—Juan Balanzó, *Ministro*.—Francisco de P. Coldeforns, *Secretario*.—Asunción Mascaró, *Ministra*.—Margarita Seguí, *Secretaria*.

Horas de despacho:

R. P. Director, los lunes, miércoles y viernes.
Secretaría, de 3 á 5 todos los días».

L' Assamblea dels Angels—La idea que en nombres anteriors proposà nostre FULLA, de celebrar assambleas, reunions, petits congressos, a tall de romeria en ocasió de celebrarse el seté centenari de la fundació de l' Ordre Franciscana, ha sigut calurosament acullida y secundada per nostres germans de la V. O. T. de Gerona, quins, com pot veurens en altre lloch d' aquest nombre, tenen projectada una solemne assamblea en el santuari dels Angels per el dia 26 del actual. A n'aquesta reunió se li donará també, segons lo proposat en nostres planes per el Rvnt. M. J. B., el caràcter de protesta contra la blasfemia y adhesió a la *Lliga del bon mot*.

Desitjém un éxit brillant als organiadors y no hi ha que dir que FULLA SERÁFICA s' adhereix calurosament a tots els actes de la francescana expedició.

També estava projectat un acte semblant que devia celebrar-se en el Santuari-Seminari del Collell ab la cooperació de les Ordres Terceres de Olot, Banyolas y'l Collell; pero circumstancies especials han fet aplassar pera més endavant, un acte que, ajudant Deu, tan ha de contribuir pera realisar l'esperit seráfich de nostres terciaris.

Congressos regionals.—Cada dia's va propagant més en l'extranjer l'ideya de celebrar congressos regionals de la V. O. T. En el nombre vinent comensarém a publicar algùn dels programes dels assumptes que se posan a la deliberació y discussió de dits congressos. La nostra ideya al publicarlos en la FULLA no es solsament per esperit d'informació, sino principalment pera estimular als nostres germans d'aquí ab l'exemple dels de fora, y donalshi una pauta y orientació, pera fer profitoses les seves romeries, reunions, assembleies, círcols d'estudis, etc., etc.

Les terciaries del Collell.—Sabém que s'está trevallant activament en la confecció d'un artístich pendó ab destí a les Germanes de la V. O. T. del Collell. Es digne de tota alabansa el zel y constancia ab que tan el Rvnt. Director com les juntes d'aquella Congregació treballan pera posarla al nivell de les més ben organizadas y fervoroses de nostra terra.

Funcions de St. Lluís.—Compaginat ja el present nombre hem rebut els prospectes anunciadors de les solemnes funcions que haurán celebrat en honor del Patró de la V. O. T. els terciaris de Sarriá y del Hospital de Santa Creu (Barcelona) el dia 29 d'Agost.

També hem rebut l'anunci de les solemnes festes que per el mateix fi han preparat els de Cardona per els dies 27, 28 y 29 del mateix Agost.

Ens veyém obligats a deixar per el mes vinent el parlar de les mateixes.

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l'Iglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 3; B. Isabel, vg., terciaria.—4; Sta. Rosa de Viterbo, vg., terciaria.—8; Nativitat de Maria.—11; B. Bernat d'Ofida, cf.—13; Sta. Verónica de Julianis, vg.—17; Impresió de les Llagues del P. St. Francesch.—18; St. Joseph de Cupertino, cf.—24; St. Pacífich de St. Severino, cf.—27; St. Elzear, cf., terciari.—29; St. Miquel Arcángel.

NOTA—Guanyan además 200 dies d'indulgencia, en tots els dotze dies anteriors a la Immaculada, visitant la Iglesia: y 100 dies en un dels nou dies que precedeixen tan a la festa de St. Joseph de Cupertino (18 Septiembre) com a la del P. St. Francesch (4 d'Octubre).

Certamen Literari-musical

*organisat per la Joventut Seráfica de la Mare de Deu
de la Misericordia d'Arenys de Mar*

CARTELL

Premis ordinaris.—I. Flor natural que ofereix un estol de damiselles d'aquesta vila: s'adjudicarà a la millor poesia que canti l'*Amor*. El poeta guanyador d'aquest premi, que ho es d'honor y cortesia, deurà ferne present a la dama de sa elecció, la qual, acompanyada de una *Cort d'Amor* y proclamada *Regina de la Festa*, entregará els altres premis als guanyadors respectius.

II. Englantina d'or y d'argent que ofereix l'Ilm. Ajuntament de aquesta vila: s'adjudicarà a la millor poesia que canti la *Patria*.

III. Viola d'argent que ofereix el M. R. P. Alfons M.^a d'Ager, Guardiá del Convent de Sarriá, pera adjudicarla a la millor poesia que canti la *Fé*, essent, en igualtat de mèrits, preferida la que canti «l'amor de St. Francesch envers Nostre Senyor».

Premis extraordinaris.—IV. Cent pessetes ofrena del M. R. P. Miquel d'Esplugas, Provincial dels Caputxins de Catalunya, a la millor memoria sobre el tema «establiment, propagació y popularitat del Ordre Caputxina a Catalunya».

V. Cent pessetes ofertes per D. Eduard Calvet y Pintó, Diputat á Corts pèl Districte, al millor treball en prosa o en vers de tema lliure.

VI. Objecte d'art ofrena de *La Veu de la Costa* a la millor poesia adressada al mar mediterrà.

VII. Edició completa de les obres de Mossen Jascinto Verdaguer oferta per la «Joventut Seráfica de la Mare de Deu de la Misericordia» al millor estudi del tema les «Joventuts Seráfiques com a forma la més perfecta de la acció catòlica en la época actual».

VIII. Objecte d'art que ofereix *La Costa de Llevant* al qui millor en prosa o en vers fuetegi el vici de renegar.

IX. Objecte d'art ofrena del «Círcol moral» al millor treball en prosa o en vers sobre una costum o fet històrich de la Costa Llevantina, essent en igualtat de mèrits, preferit el de caràcter local.

X. Objecte d'art ofert per la Venerable Ordre Tercera d'aquesta vila al millor «estudi crítich de la poesia francescana».

XI. Objecte d'art que ofereix D. Eduard Puig y Valls al millor treball en prosa o en vers, de tema lliure.

Formen el Jurat Calificador; Dr. D. Antoni Rubió y Lluch, President.—D. Ferrán Agulló y Vidal, Vis-president.—M. R. P. Rupert M.ª de Manresa, D. Ramón Masifern, D. Ramón Vinyes y D. Emili Tarré, Vocals.—D. Joan Draper, Secretari.

Observacions.—El jurat podrà concedir ademés los premis, accéssits y mencions honorífiques que cregui convenient y de justicia.

Totes les composicions deurán ésser rigurosament inédites y escrites en catalá, essent condició necessaria que vinguin en lletra clara y inteligible y acomponyades d' un plech clos que continga 'l nom del autor y porti escrit al damunt lo titol y lema de la composició, ab el ben entés de que no s' entregará 'l premi al autor qual nom no consti ben expressat en lo plech respectiu o vaja en forma d' anagrama, pseudònim o altra contrasenya.

La entitat organitzadora se reserva per un any la propietat de les composicions premiades.

Los plechs que continguin los noms dels autors no premiats se cremarán en l' acte de la festa.

Tots els treballs se deurán remetre al Secretari del Jurat, Riera, 85, Arenys de Mar, per tot el dia 12 del vinent Setembre a excepció dels que optin al premi IV que serán admesos fins al 19 del meteix Setembre.

En el mateix certamen hi ha també un **premi musical** consistent en *Cent pessetes* que ofereix «l'Orfeó Seráfich Mariá» al mellor *Himne a la Senyera* pera chor a quatre veus mixtes, inspirat en la lletra que qualsevol pot veurer en els cartells publicats per la Comissió organitzadora.

Formen el jurat calificador del premi musical: D. Domingo Mas y Serracant, D. Vicents M.ª de Gibert y D. Eloy Riera, Secretari.

FULLA SERÁFICA.—Publicació mensual de la V. O. T. del P. St. Francesch. Redacció y Administració, Convent de PP. Caputxíns, Olot. —Per subscripció aislada, 1 pta. al any; per paquets de 25, 50 y 100 exemplars 0'50, 1 y 1'50 ptes. respectivament.—En aquest Bisbat poden guanyar 50 dies de indulgencia tots els que llegeixin y propaguin nostra FULLA.

—*Regla de la V. O. T.*—Acaba de sortir una nova edició de la Regla de la Venerable O. T. en castellá, que supera a totes les anteriors tan per la seva presentació, com per el seu contingut, puig ha sigut notablement aumentada. En ella trovarán els terciaris totes les indulgencies y privilegis últimament concedits per la Santa Seu a la Ordre Tercera.—Se ven a 6 pessetes el 100 en la Administració de la FULLA.

—*Directorio Espiritual del Terciario Franciscano.*—Es una obra utilíssima als terciaris, sobre tot als directors, puig el seu autor, P. Oisy, hi ha esmersat gran caudal de doctrina y el fruit d' una llarga experiència.—3 pessetes.

—*Vida de San Francisco de Asís.*—Escrita per St. Bonaventura y traduhida al espanyol per el P. Ruperto M.ª de Manresa.—2 ptes.

AB LES DEGUDES LLICENCIES

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXÍNS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1909.